

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **Ing. P. V.**, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brnu, Městské policii Brno**, se sídlem Štefánikova 43, Brno, o žalobě ze dne 23. 12. 2013

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2013 o neodtažení vozidla zaparkovaného před vjezdem na adrese L. 909/60, B., **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20. 12. 2013 se žalobce domáhá

- 1) zrušení rozhodnutí Městské policie Brno ze dne 21. 10. 2013 o neodtažení vozidla zaparkovaného před vjezdem na adrese L. 909/60, B. pro jeho nezákonnost a nesprávnost,
- 2) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2013 zn. MPB/019811/2013/IŘ/Ho, kterým nebylo žalobci vyhověno žádosti o nahlédnutí do spisu, s tím že žalobce není v dané věci účastníkem řízení ani dotčenou osobou,
- 3) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2013 zn. MPB/021778/2013/IŘ/Ho o odvolání žalobce proti odmítnutí nahlížení do spisu.

Jelikož návrh na zahájení řízení směřoval proti dvěma skutkově samostatným rozhodnutím (resp. věcem), a to proti rozhodnutí žalovaného o neodtažení vozidla a proti rozhodnutím, týkajících se žádosti žalobce o nahlédnutí do spisu [bod 2 a 3 shora], přičemž vzhledem k rozdílné povaze napadených rozhodnutí pod bodem 1 a bodem 2 a 3 nebylo spojení vhodné, soud usnesením ze dne 8. 1. 2014, č. j. 30 A 116/2013 – 12, vyloučil žalobu směřující proti rozhodnutím označeným shora ad 2) a 3) k samostatnému řízení a projednání; uvedené usnesení nabylo právní moci dne 20. 1. 2014, žaloba proti rozhodnutím ad 2) a 3) je zdejší soudem projednávána pod spis. zn. 30 A 10/2014. Po právní moci citovaného usnesení je předmětem žaloby projednávána Krajským soudem v Brně pod spis. zn. 30 A 116/2013 přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2013 o neodtažení vozidla zaparkovaného před vjezdem na adrese L. 909/60, B.

V návrhu na zahájení řízení žalobce uvedl, že v r. 2007 zakoupili se současnou manželkou dvě sousedící zahrádky v B., na kterých v letech 2009 – 2013 vybudovali rodinný dům pro vlastní potřebu, dům se nachází na adrese L. 909/60 v městské části J., mezi křižovatkami L. x

O. a L. x D., což je jediná část ulice L., kde je umožněn obousměrný provoz, ulice L. je v této části široká 5,9 m. Z místní situace a z § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů plyne, že v uvedeném úseku ulice L. je zakázáno jakékoliv stání vozidel včetně jednostopých. V okolních ulicích D. a B. stojí několik panelových domů s cca 380 bytovými jednotkami, ke kterým neexistuje adekvátní možnost parkování. Zejména obyvatelé těchto domů řeší svoji potřebu parkování porušováním různých ustanovení citovaného zákona, v pravidelných intervalech se tak děje k přímé škodě žalobce, neboť jsou různá auta parkována před vjezdem do garáže jeho rodinného domu. Dne 21. 10. 2013 okolo 18 hodin žalobce zjistil, že před jeho garáží stojí napříč zaparkovaný osobní vůz BMW řady 5 v provedení touring, který zabírá svojí zadní částí vjezd tak, že mimo vjezd jsou pouze přední kola a přední nárazník. Žalobce tuto skutečnost neprodleně oznámil Městské policii a domáhal se odtahení vozidla. Přivolaná strážnice Městské policie zkonstatovala, že citované vozidlo netvoří překážku silničního provozu a nebude proto odtaheno. Žalobce se domáhal písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí strážnice Městské policie a také kopie všech podkladů k uvedenému incidentu. Nahlížení do spisu mu však nebylo umožněno s odůvodněním, že není účastníkem řízení. K žádosti o písemné vyhotovení rozhodnutí strážnice bylo žalobci sděleno, že písemné vyhotovení rozhodnutí Městská policie nevystavuje. Žalobce žádal, aby bylo toto rozhodnutí Městské policie zrušeno pro nezákonnost a nesprávnost, neboť uvedené vozidlo tvořilo překážku silničního provozu, ohrožovalo bezpečnost omezením výhledu při výjezdu na místní komunikaci. Žalobce si je vědom skutečnosti, že majitel či provozovatel předmětného vozidla se na místo cca 2 hodiny po zjištění zablokování vjezdu sám dostavil a s vozidlem odjel. Žalobce se žalobou nedomáhá, aby rozhodnutí žalovaného bylo nahrazeno novým rozhodnutím, ale pouze aby toto rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.

Předmětnou žalobou se žalobce zcela nepochybně, jak výslovně uvedl, domáhá zrušení předmětného rozhodnutí pro jeho nezákonnost a nesprávnost (nedomáhá se ani uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, ochrany proti nezákonnému zásahu, ani jiného typu ochrany ve smyslu ust. § 4 s.ř.s.). Pro určení žalobního typu je třeba vycházet z obsahu návrhu na zahájení řízení, přičemž pro soud je závazný petit žaloby (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 – 197). Jedná se o návrh na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, přičemž podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“ platí, že ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení o nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákona jinak. Žalobce též uvedl všechny náležitosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 71 odst. 1 s.ř.s. Návrh na zahájení řízení byl projednatelný, neboť obsahoval všechny náležitosti a bylo z něho jasně patrné, jakého typu řízení se žalobce domáhá; platí přitom, že není úkolem soudu, aby vyhodnotil důvodnost a potažmo i úspěšnost toho kterého typu žaloby podle soudního řádu správního a následně aby vedl takové řízení, v němž by šance žalobce na úspěch ve sporu byla potenciálně největší. Zásada dispoziční vkládá možnost disponovat s předmětem řízení do rukou účastníků řízení a je výlučně na žalobci, aby předmět řízení před správními soudy sám vymezil; v důsledku uplatnění zásady dispoziční pak případné riziko nesprávně formulované žaloby a potažmo i neúspěchu ve sporu nese žalobce, nikoliv soud. Poučení o možnosti podat konkrétní typ žaloby nelze podřadit pod poučení o procesních právech a povinnostech řízení, které bylo již žalobou zahájeno. Takto

široce pojaté poučení by odporovalo principu „rovnosti zbraní“ účastníků řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 Afs 109/2008 – 29).

Krajský soud v Brně však nemohl žalobu připustit k meritornímu přezkumu, neboť žalobce napadl úkon žalovaného, který není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky použité ve shora citovaném ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Žalobce totiž napadl postup žalovaného v řízení, jehož cílem není vydání rozhodnutí podle § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle jehož prvního odstavce platí, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva, anebo povinnost jmenovitě určené osoby, nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má, anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Žalobcem napadený postup žalovaného však takovýmto rozhodnutím není.

Podle ust. § 45 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů platí, že je-li překážkou provozu na pozemních komunikacích vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista, nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele. Ačkoliv zákon užívá termín „rozhoduje“, jedná se, jak shora uvedeno, o případ, kdy se postupuje v řízení, jehož cílem není vydání rozhodnutí podle § 67 správního řádu. Na uvedený postup proto v souladu s ust. § 180 odst. 2 správního řádu dopadá čtvrtá část správního řádu; nejedná se tedy o rozhodnutí ve smyslu ust. § 67 správního řádu, resp. § 65 s.ř.s., ale o postup – procesní úkon žalovaného. Jelikož žalobou napadený úkon žalovaného není materiálním rozhodnutím správního orgánu ve smyslu ust. § 65 s.ř.s., je tento úkon správního orgánu ze soudního přezkumu ve smyslu ust. § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučen (podle tohoto ustanovení platí, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími). Žaloba proti takovému úkonu správního orgánu je podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná (podle tohoto ustanovení platí, že žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno), soud proto postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. přistoupil k jejímu odmítnutí. Podle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Jak již bylo shora uvedeno, tímto usnesením soud rozhodl pouze o části žaloby, týkající se návrhu na zrušení úkonu žalovaného ze dne 21. 10. 2013, přičemž zbývající část žaloby je vedena pod spis. zn. 30 A 10/2014.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. 5. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu